

„Gyere Gyuri Győrbe...” *

✦ Greber György

A fenti módon is megszólíthatott volna az MKE Helyismereti Szervezetének XV. országos konferenciájára hívó levél, ha rajtam (s néhány druszámon) kívül mást nem vártak volna győri barátaink és kollégáink tavaly júliusban szép városukba. Ebből már ki is derült, hogy Győrben, a Kisfaludy Károly Megyei Könyvtár és a Galgóczi Erzsébet Városi Könyvtár szervezésében került sor szervezetünk hagyományos, de ezúttal jubileuminak is nevezhető tanácskozására.

Simon Róbert alpolgármester és *Horváth József* megyei könyvtárigazgató üdvözlő szavait követően adták át a *Kertész Gyula*-emlékermet, mely immáron negyedszer találta meg arra érdemesült gazdáját. Ez évben *Nagy Anikó* vehette át, *Kertész Gyuláné* jelenlétében, *Szőnyi Évától* a megtisztelő kitüntetést. Az MKE Bibliográfiai Szekciója korábbi és jelenlegi elnökének találkozását is jelentette ez a pillanat. *Nagy Anikó* munkásságának így módon való elismerése méltó tisztelgés volt a nagy előd, *Kertész Gyula* emléke előtt.

Ünnepélyes díjátadás
Fotó: Vas Balázs

Az első nap előadásait hallgatva bizony időnként elfogott a szédület. Az elmúlt másfél évtized alatt sokszor éreztem már, hogy múlt és jövő szüntelen konfrontálódásának határán próbáljuk meglegelni identitásunkat, feladatunkat és annak megvalósíthatóságát. *Z. Karvalics László* előadása közben azonban minden eddiginél erősebben foglalkoztatott a gondolat: mit is tehet az ember, amikor „ahány hely, ahány közösség, annyiféle érzés, annyiféle szerkezetben”.

Vagyis e globalizálódni látszó világban oly magára hagyott tud lenni a helyismereti könyvtáros, hogy bizony nagy szüksége van arra, hogy a lokális értékekre fogékony civilekkel együttműködve vívja Don Quijote-i harcát az elmúlással, a felejtéssel. *Élő Gábor* táskája elbűvölt és megrémisztett. Az abból előkerült elektromos kütyük és a róluk tartott előadás meggyőztek, reménytelen a menekülésem az információtechnológiai változások elől. Jobb, ha megállok, szembefordulok vele, és megcsodálom annak tüneményeit, például az elektromos könyvet, a digitális palatáblát stb. Megnyugtatóan hathat eközben az a tudat, hogy „ha a személyes tanulási és művelődési igényt tekintjük, akkor mindenképpen szükség van a könyvtári és könyvtárosi támogatásra”. *Bánkeszi Katalin* jóvoltából kicsit megpihenhettünk, s szép fotóinak nézegetése közben felkészülhettünk *Horváth Sándor Domonkosnak* a helyismereti szolgáltatás jogi problémakörét pillanatképekben bemutató, gyorsan és magasan szárnyaló előadására. Bizvást állíthatom, megérdemeltük a finom vacsorát. Ám érdemeinken felül elkápráztattak vendéglátóink az esti városnézéssel és az azt követő hangversennyel, a csodaszépen felújított zsinagógában.

A második napon elnök urunk, *Takáts Béla* vezényletével egy sokkal ismertebb világban barangoltunk. *A Bényei Miklós, Kéglí Ferenc és Vajda Kornél* nevével fémjelzett előadások mondanivalói olyan kérdéseket jártak körül, melyek fókuszában az elmúlt harminc év helyismereti kutatásainak változó körülményei, lehetőségei álltak. Érdekes színfoltjai voltak e napnak *Lanczendorfer Zsuzsanna* néprajzkutató és *Glüch Csaba* újságíró felszólalásai, akik a felhasználó szemével láttatták velünk a könyvtárak helyismereti gyűjteményeinek erejét, gyengéit.

Ugyancsak a második nap eseményei közé tartozik – immár tizenöt esztendeje – a szakmai kirándulás, mely ezúttal Pannonhalmára, az ősi apátságba vezetett. Az apátságot és annak híresen szép könyvtárát *Bánhegyi Miksa* könyvtárigazgató és *Ásványi Ilona* igazgatóhelyettes kalauzolása mellett jártuk be. Persze

* Mivel tavaly nyáron technikai problémák miatt a beszámoló közlése elmaradt, úgy gondoltuk, az idei találkozóra való ráhangolódásként visszatérhetünk a tavalyi év eseményeire. – a szerk.

Bebocsátásra várva
Fotó: Greber György

nem hagytuk ki a pincészetet sem, ahol megnyugtató volt érzékelni, hogy mily nagy gondal ügyelnek a szerzetesek a test és a lélek harmonikus együttműködésére.

A harmadik nap visszatérő programpontja a helyi közgyűjtemények helyismereti tevékenységének bemutatása. Győrben a bőség zavarával kellett megküzdniük kollégáinknak, hisz e kérdéskörben is oly pazar kínálatból válogathattak. Úgy vélem, nem eredménytelenül. Először *Horváth József*, a megyei könyvtár igazgatója Győr-Moson-Sopron megye közgyűjteményei, majd *Ásványi Ilona* a pannonhalmi bencés könyvtár, *Csécs Teréz* a megyei múzeumi könyvtárak helyismereti tevékenységét mutatta be.

Menneyeiné Várszegi Judit, a megyei könyvtár munkatársa, a helyi életrajzi lexikonok és adattárak szerkesztésének sajátosságairól, *Néma Sándor* pedig a XVIII–XIX. századi úrbéri térképek digitalizálásáról tartott igen érdekes előadást.

Vendéglátóink egy alkalmi kiadványt is készítettek a résztvevők számára *Visszatekintő* címmel. Ebben számos kollégánk írását olvashattuk, melyet az elmúlt tizenöt év eseményeire emlékezve írtak. Hadd idézzek ezek közül zárógondolatként Horváth Sándor Domonkostól: „Civilizált létünk jellemző vonása az, hogy történetünk van. Gyáraknak, könyvtáraknak, könyveknek – embereknek. És attól történet, hogy megőrizzük, feldolgozzuk, közzé tesszük, ápoljuk – tudjuk, és tudására bízunk. Mindenütt, ahol tehetjük.” Ezt tehetjük Győrben is. Köszönet érte vendéglátóinknak, akik a komoly szervező munkát követően három napon át igyekeztek mindent megtenni azért, hogy Győr valóban olyan találkozások városa legyen, ahol jól éreztük magunkat. ■

Könyvtárosok világnapja Nyíregyházán

❖ Pásztor Zoltánné

„Az ünnep a szív legfőbb gazdagsága” – Csorba Győző költő szavai jutottak eszembe, s valami nagyon meleg érzés járta át a szívemet, amikor sűrű léptekkel igyekeztem a Móricz Zsigmond Megyei és Városi Könyvtár felé 2009. április 14-én. A könyvtárosok világnapja alkalmából megrendezett rendhagyó és ünnepélyes taggyűlésre voltam hivatalos, ahol együtt voltak a Magyar Könyvtárosok Egyesülete Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Területi Szervezete tagjai és meghívott vendégei.

Az ünnepi alkalom résztvevőit *Gál Józsefné*, a területi szervezet titkára köszöntötte az őt jellemző kedves és meleg hangon, majd ismertette összejevetelünk ünnepi és rendhagyó apropóját, hisz e szép napon első ízben került sor az egyesület területi szervezete által alapított könyvtárosi kitüntetés átadására. „De hogyan is jutottunk el a mai ünnepélyes pillanatokig?” – tette fel a kérdést, s válasza nyomán valóságos kis történelem bontakozott ki előttünk a díj születését illetően. „Szervezetünk négy éve foglalkozott először a könyvtárosaink munkáját elismerő díj alapításának gondolatával. A téma több alkalommal került közgyűlés elé, beszéltünk róla, levettük napirendről, közben érlelődött bennünk a megvalósítás gondolata. 2007-ben aztán munkacsoportot alakítottunk, melynek javaslata alapján *Kovács Tibor* nyugalmazott könyvtárigazgató kolléga vezetésével, a tőle megszokott alaposan és precizitással kidolgoztuk a könyvtárosi díjak alapításának szabályzatát. A 2008. október 20-án megtartott taggyűlés elfogadta a szabályzatot, s felhatalmazta a vezetőséget: készítse elő a díjak átadását.” A kitüntető díjak alapításának célja: Szabolcs-Szatmár-Bereg megye közművelődési, felsőoktatási és szakkönyvtáraiban, továbbá a képzőhelyeken dolgozók szakmai tevékenységének, a könyvtári kultúra és szolgáltatás továbbfejlesztésében elért kiemelkedő teljesítményeknek az elismerése, illetve az aktív könyvtárosi tevékenységet befejező és már korábban nyugdíjba vonult munkatársak több évtizedes életműjének méltatása, elismeré-